ANUL IV. — Nr. 975 EDIȚIA A DOUA MARȚI 15 OCTOMBRIE 1891

NUMĔRUL 10 BANĬ

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNĬ
și se plătesc tot-d'a-una 'nainte

In Bucureștĭ la casa Administrațieĭ.
Din *Județe* și *Străinătate* prin mandate postale.
Un an în țară 30 leĭ; în străinĕtate 50
Șease lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13
Un numĕr în Străinĕtate 15 banĭ

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANĬ

ANUNCIURILE
Din BUCUREȘTĬ și JUDEȚE se primesc
NUMAĬ la ADMINISTRAȚIE.
Din STRĂINĔTATE, direct la administrație și la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . 0.30 b. linia
„ „ „ III . . . . . . 2.— leĭ „
„ „ „ II . . . . . . 3.— leĭ „
Inserțiunele și Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găsește de vênzare cu numĕrul la kioscul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

PEȚITORII DINASTICI

GREVA TIPOGRAFILOR

Funcționarul inferior

O sentință

„Pester Lloyd" despre noĭ

PORTOCALELE CAPITANULUI

Buchetul ucigaș

București, 14 Octombre 1891.

PEȚITORII DINASTICI

După plecarea silită a Prințuluĭ Ferdinand din Bucureștĭ, toate ziarele astăzĭ oficioase — și prin urmare astăzĭ dinastice — aŭ anunțat *urbi et orbi* apropiata sa căsătorie cu o princesă născută din cele maĭ ilustre familiĭ ale Europeĭ.

Ba Ducele d'Alençon, după spusele unor foĭ, era fericit a arunca fiica sa în brațele acestuĭ *don juan* german; ba, Burbonii ne fiind astăzĭ o familie domnitoare, craidonul nostru își aruncase privirile asupra uneia din copilele moștenitoruluĭ tronuluĭ englez; în fine rĕŭ primit de Principele de Galles, el se mulțumește astăzĭ cu Princesa de Edimburg.

Desmințirea ce *Agenția Reuter* a dat acestuĭ închipuit proect de căsătorie, a fost o dușă neplăcută pe capul politicianilor noștri carĭ, în ruptul capuluĭ, nu vor ca moștenitorul tronuluĭ Român (?!) să se întoarcă în țară necăsătorit.

Lascar Catargiu și Mitiță Sturdza, Generalul Florescu și Petre Carp aŭ accese de turbare când se gândesc că prințișorul lor nu a uitat încă pe D-șoara Văcărescu.

Pe noĭ, democrațĭ republicanĭ, căsătoria luĭ Ferdinand nu ne interesează de loc, căcĭ avem convingerea că, cu toate opintirile politicianilor carĭ aŭ ajuns a fi oamenĭ de casă aĭ familieĭ Hohenzollern, nepotul luĭ Carol I nu va urca treptele acestuĭ tron căcĭ el va dispare ca prin farmec, în ziua gonireĭ saŭ a morțeĭ primuluĭ și ultimuluĭ Suveran străin.

Din cauza mișeleșteĭ sale purtărĭ Ferdinand este strivit de disprețul public, și mĕ mir cum unchiul speră încă a'l căsători conform uzurilor admise, nu numaĭ între Monarhĭ, dar chiar între familiĭ care se respectă.

Mĕ voiŭ pune în fața a doue ipoteze:

O căsătorie din dragoste;
O căsătorie de rațiune.

Care sunt calitățile care pot fermeca și turbura inima uneĭ tinere domnișoare? — fizicul, caracterul și inteligența.

Ferdinand e prea urecheat pentru a putea fi trecut în rîndurile tinerilor frumoșĭ.

Ferdinand e prost în toată puterea cuvîntuluĭ, prost de dă în gropi, cu toate laudele trîmbițate de slugarnicul sĕŭ profesor Păun.

Natura, departe de a fi darnică, a fost vitregă pentru el; de aceia nu înțeleg cum acest tont nu s'a simțit fericit și chiar mândru în ziua când a putut inspira o pasiune uneĭ domnișoare superioară luĭ, din punctul de vedere intelectual.

Purtarea sa față cu Domnișoara Văcărescu, purtare pe care am calificat-o maĭ sus, dovedește că, pe lângă cele-l'alte defecte, îĭ lipsește însușirea neapărat necesară uneĭ căsătoriĭ din dragoste.

Ferdinand a arĕtat că nu are inimă.

Să trec acum la a doa ipoteză: — Căsătoria de rațiune.

Și când zic *rațiune*, nu pot înțelege de cât *rațiunea de Stat*, când este vorbă de doĭ Hohenzollern — unul bĕtrîn, șiret și corupt, cel-lalt tînĕr, mișel și prost — carĭ amândoĭ aŭ ajuns a crede că România este proprietatea lor.

Pentru ca un membru al uneĭ familiĭ domnitoare din Europa să se hotărască a da copila sa în căsătorie luĭ Ferdinand, îngâmfarea ambilor Hohenzollern nu e suficientă, trebue ca stabilitatea dinastieĭ să fie indiscutabilă, și ca succesiunea la tron să fie asigurată.

Eĭ bine! — Ce ar rĕspunde un ministru plenipotențiar străin care ar fi întrebat asupra stabilitățeĭ stăreĭ actuale de lucrurĭ în România, asupra diferitelor partide care se succedă la putere, asupra legăturilor în fine care unesc poporul cu Suveranul? Acel ministru de sigur ar rĕspunde că Carol I este urît și disprețuit, că Ferdinand este prea ridicol pentru a putea fi luat în serios, și că chiar politicianiĭ slugarnicĭ care mișue împrejurul tronuluĭ, nu sunt *dinasticĭ*, ci numaĭ *carliștĭ*, pe câtă vreme vor găsi un folos în *carlismul* lor.

In asemene rușinoase condițiunĭ se poate oare spera la o căsătorie de rațiune?

Rĕspund fără șovăire: Nu!

Se vede, precum am zis în maĭ multe rândurĭ, că această țară are o stea păzitoare.

Acesteĭ stele datorim că greșala comisă la 1866 este îndreptată de împrejurărĭ.

Dacă ar fi venit în România un Domn strĕin care ar fi avut însușirile necesare pentru a fi iubit și stimat de popor, cine știe dacă nu s'ar fi întâmplat ceea ce vedem în Belgia, în Suedia, în Grecia, unde dinastiile strĕine s'aŭ împământenit.

In loc însă de a ne da un Bernadotte, un Leopold I, saŭ un Gheorghie I, soarta ne-a hărăzit pe un Hohenzollern de export, pe un client al Doamneĭ Cornu, sora de lapte a luĭ Napoleon III.

Din fericire, acest Hohenzollern de anticameră n'a avut copiĭ și a fost nevoit a'șĭ pregăti un nepot ca moștenitor.

Și Țara și Europa întreagă știu astă-zĭ ce cântăresc atât unchiul și nepotul cât și toată dinastia.

Ce părințĭ de casă bună vor consimțĭ a da fata lor după un prințișor care nu poate oferi soțieĭ sale nicĭ inimă nicĭ Tron?

Urmeze dar Ferdinand cu pețitoria pe la curțile europene!

Țara și democrația știĭ bine că urmașul luĭ Carol I nu va fi altul de cât **Republica română.**

Al. V. Beldimanŭ

Greva tipografilor germani

BERLIN, 12 Octombre. — Toțĭ lucrătoriĭ tipografĭ carĭ sunt membriĭ aĭ asociațiuneĭ tipografice aŭ încetat azĭ lucrul; acelaș lucru s'a întîmplat în multe orașe din Germania.

O sentință

In anul 1868, un locotenent francez dă o palmă unuĭ soldat care, având pușca sa în mână, înfige baioneta în pântecele ofițeruluĭ.

Soldatul este trimes înaintea consiliuluĭ de rezbel din Metz care îl condamnă la cincĭ anĭ de muncă silnică, iar **nu la muncă silnică pe viață.**

Garantez autenticitatea acesteĭ sentințe.

A. V. B.

Politica vamală a Franțeĭ

PARIS, 13 Octombrie. — Termenul până la expirarea tractatelor de comerț ale Franțeĭ cu cele-lalte puterĭ fiind prea scurt pentru a putea negocia pe baza nouluĭ regim vamal, guvernul va cere peste puțin Camerilor autorizația de a stabili relațiunĭ comerciale provizoriĭ până la finele anuluĭ 1892. Belgia, Holanda, Elveția, Spania și Portugalia se vor bucura de tariful minimum, dacă aceste State vor acorda de asemenea Franțeĭ beneficiul națiuneĭ celeĭ maĭ favorizate. Prin urmare, națiunile cele maĭ favorizate ca Germania, Anglia, Austro-Ungaria, Grecia, Mexicul, Rusia și Turcia, vor fi supuse tarifuluĭ minimum.

Tariful maximum va fi aplicat **Românieĭ,** *Italieĭ și Statelor-Unite din America și prin însușĭ acest fapt se vor suprima orĭ-ce mĕsurĭ excepționale, ca taxele diferențiale față cu Italia.*

ȚARUL LA BERLIN

BERLIN, 13 Octombre.— *Gazeta Cruceĭ* află din sorginte bună că perechia imperială a Rusieĭ, perechia regală a Danemarceĭ și principesa de Galles vor debarca la 29 saŭ la 30 Octombre la Neufauwaser și că vor pleca la Moscova prin Wirballen.

Li se prepară o recepțiune de o curtenie extremă.

„Pester Lloyd" despre noĭ

Iată darea de seamă asupra întruniriĭ noastre de la *Dacia*, publicată în *Pester Lloid* de Joĭ 22 (10) Octombre:

Duminică a avut loc în sala *Dacia* un meeting, la care aŭ luat parte maĭ mult de 2000 de oamenĭ și care fusese anunțat dinainte prin placate și prin presă, cu scopul de a protesta în contra osîndireĭ soldatuluĭ Cojocaru la munca silnică pe viață.

Cojocaru bătuse, din gelozie, pe un locotenent pe care'l găsise la o întâlnire cu iubita sa; fusese după aceasta osîndit maĭ întâiŭ la patru (șease N. R) anĭ de închisoare; în urmă însă, în urma unuĭ recurs, fu condamnat la pedeapsa cea maĭ mare posibilă în România și care corespunde pedepseĭ de moarte în alte țerĭ, adică la munca silnică pe viață.

Opinia publică s'a rostit chiar din capul loculuĭ în contra acesteĭ sentințe. Dar chestiunea ar fi căzut în uitare, dacă conducătoriĭ preseĭ radicale și antidinastice, precum și căpeteniile mișcăreĭ socialiste din țară, n'ar fi luat în mînă afacerea Cojocaru, pentru a începe o mișcare populară în favoarea revizuireĭ pe temeiul nelegalitățeĭ sentințeĭ date în contra luĭ Cojocaru.

Ca cel dintâĭ orator luă cuvîntul la această întrunire, de alt-fel liniștită, directorul anti-dinasticuluĭ *Adevĕrul*.

Acesta recunoscu vina luĭ Cojocaru față cu superiorul sĕŭ militar, dar declară că pedeapsa excesivă ce i s'a aplicat e o încălcare a simțuluĭ de dreptate al poporuluĭ, încălcare ce trebue cu orĭ ce preț înlăturată.

De o cerere de grațiare, Beldimanŭ senior nu vrea să audă, atât din pricina principiilor sale antidinastice, cât și pentru că acolo unde se cere dreptate, nimenĭ nu trebue să cerșească grație.

El recomandă decĭ ca să se pue în mișcare toate mijloacele pentru a ajunge la revizuirea procesuluĭ Cojocaru de către Curtea de casație.

Oratorul următor, Filitis, susținu pĕrerea luĭ Beldimanŭ arătând că și procesul coloneluluĭ Polizu, rudă ministruluĭ justițieĭ, osîndit de consiliul de resboiŭ pentru neregularitățĭ administrative, a fost trimes la casație spre revizuire; că, prin urmare, există un precedent în privința revizuireĭ sentințelor consiliuluĭ de resboiŭ de către cea maĭ înaltă instanță civilă.

V. Rosetti, de la *Românul*, și C. Bacalbașa, de la *Lupta*, arătară contrazicerea între sentința aspră dată în potriva soldatuluĭ de rînd Cojocaru și între sentințele peste mĕsură de blânde ale consiliuluĭ de resboiŭ când e vorba de pedepsirea brutalitățilorr comise de ofițerĭ asupra soldaților și a civililor, chiar asupra unor femeĭ fără apărare.

Socialiștiĭ Mille, Morțun și A Bacalbașa se ridicară maĭ întâĭ în potriva militarismuluĭ, care înrăește relațiile dintre popor și armata ieșită dintr'însul.

Maĭ ales vorbi cu multă tărie în această privință dibaciul orator și deputat socialist Morțun, care personifică în Cojocaru pe întreg poporul ce geme sub jugul militarismuluĭ și declară decĭ că liberarea luĭ Cojocaru e o chestie de onoare pentru întreg poporul. Din oraș în oraș, din sat în sat, trebue să umble pentru a lucra în acest sens.

Maĭ ales trebue îndemnațĭ țĕraniĭ carĭ trăesc în condițiĭ economice mizerabile, ca să nu maĭ calce în cazarmă până când, prin liberarea luĭ Cojocaru, se va da dreptate poporuluĭ.

După sfârșirea discursurilor des întrerupte de aprobărĭ s'a votat cu aplauze unanime o moțiune, citită de D. Beldimanŭ, prin care se protestă în contra sentințeĭ excesive nelegale și revoltătoare care a osândit pe Cojocaru și se cere revizuirea procesuluĭ.

Beldimanŭ se însărcina a înmâna ministruluĭ de justiție o petițiune în acest sens, în vreme ce Morțun declară că, îndată după deschiderea Cameréĭ, va adresa guvernuluĭ o interpelare în această privință, dacă până atuncĭ dreptate nu se va face.

De oare-ce se plănuesc meetingurĭ de protestare ca cel din Bucureștĭ și în alte orașe, și de oare ce guvernul nu dispune de nicĭ un mijloc legal pentru a împiedeca o întrunire în loc închis, care nu turbură liniștea publică; e maĭ mult de cât probabil, că afacerea Cojocaru va lua o întindere maĭ mare, de cât ar dori-o chiar guvernul cel maĭ tare.

FUNCȚIONARUL INFERIOR

DREPTUL LA FUNCȚIUNE

Una din reformele cele maĭ drepte și urgente pe care poporul român trebue să le realizeze, este și îmbunătățirea soarteĭ funcționarilor, nu a celor superiorĭ—căcĭ pentru aceștia legile sunt destul de darnice — dar a celor inferiorĭ.

Din orĭ-ce punct de vedere ar fi privită pozițiunea funcționaruluĭ inferior în societatea noastră este demnă de plâns. Ast-fel: el are o pozițiune morală din cele maĭ degradate, căcĭ nu este considerat ca unul din muncitoriĭ ceĭ maĭ valoroșĭ și maĭ importanțĭ aĭ viețeĭ sociale ci ca miluitul cutăruĭ saŭ cutăruĭ guvern și ca slugă umilă a șefuluĭ sĕŭ; el e lipsit de garanția stabilitățeĭ, așa că numaĭ prin efectul unuĭ simplu capriciu al superiorilor poate fi asvîrlit pe drumurĭ de azĭ până mâine, pe câtă vreme atâția și atâția alțĭ trântorĭ, nu numaĭ inutilĭ ci chiar rĕŭ-făcătorĭ societățeĭ, sunt stabilĭ în mănoasele lor funcțiunĭ și sunt continuŭ obiectul celeĭ maĭ delicate și bine-voitoare solicitudinĭ din partea celor carĭ conduc societatea română adică din partea parlamentuluĭ și din partea putereĭ executive; numaĭ el este plătit cu maĭ puțin de un sfert din munca sa, pe câtă vreme ceĭ marĭ sunt de patru orĭ maĭ mult plătițĭ de cât serviciul ce'l fac societățeĭ, ba de multe orĭ plătițĭ numaĭ spre a face rĕŭ aceleiașĭ societățĭ; în fine funcționarul român inferior este lipsit de dreptul la funcțiune în țara sa.

In articolul de față voim să arătăm acest din urmă rĕŭ de care suferă funcționarul inferior.

Un popor bine organizat are un interes vĕdit pentru ca toțĭ ceĭ ce'l compun să'șĭ aibă locul lor conform cu aptitudinile ce însușesc și cu educațiunea priimită, destul că aceste aptitudinĭ și această educațiune să nu fie contrariĭ organisațiuneĭ sociale. Ast-fel, muncitoriĭ propriŭ zișĭ trebue să găsească în sînul societățeĭ un câmp priincios pentru aplicarea munceĭ lor, aceasta atât spre folosul lor cât și pentru acela al societățeĭ; ast-fel, oameniĭ de știință trebue să găsească câmpul aplicațiuneĭ munceĭ lor intelectuale, spre care îĭ îndeamnă societatea prin școalele sale, școale care sunt o garanție pentru rĕsplata silințelor lor; tot ast-fel și aceĭ pe carĭ educațiunea priimită și îndemnul găsit în însășĭ organisarea societățeĭ i-aŭ asvîrlit în funcționarism și 'șĭ-aŭ făcut din el singura lor carieră, trebue să găsească în sînul societățeĭ ocasiunea de a aplica aptitudinile lor, cu alte cuvinte de a putea trăi și de a se putea cultiva și desvolta. Când lucrurile s'ar petrece alt-fel, aceste treĭ categoriĭ de muncitorĭ socialĭ aŭ dreptul a considera ca vitregă societatea în care trăesc.

Eĭ bine, grozav de vitregă trebue să pară societatea română la o mare parte din muncitoriĭ propriŭ zișĭ și la funcționariĭ inferiorĭ. In privința acestora din urmă remediul este cu atât maĭ ușor de găsit cu cât rădăcinile rĕuluĭ nu sunt atât de adâncĭ înfipte în organizația socială cum este față cu cestiunea muncitorilor propriŭ zișĭ.

Iacă, după chiar spusa maĭ multor funcționarĭ inferiorĭ, carĭ sunt causele cariĭ fac ilusoriĭ *dreptul la funcțiune*.

Inainte de toate este lipsa de stabilitate în funcțiune, adică faptul că funcționarul este la orĭ ce moment expus, prin voința și capriciul acelora de carĭ depinde, să fie desărcinat de funcțiune și asvârlit pe drumurĭ. Schimbarea unuĭ minister, schimbarea unuĭ șef de serviciŭ și de multe orĭ o pricină încă și maĭ de nimic, sunt adesea unicul motiv al depărtăreĭ funcționaruluĭ inferior. Pentru funcționarul inferior este mult maĭ amenințătoare schimbarea eticheteĭ guvernamentale saŭ schimbarea unuĭ funcționar superior, de cât poate fi pentru un *cal* schimbarea modeĭ saŭ schimbarea unuĭ vizitiŭ; căcĭ, dacă *moda* ar da preferință cailor bălțațĭ asupra celor murgĭ, or dacă *Doamna Contesa Z.*, ar găsi că vizitii croațĭ sunt maĭ falnicĭ pe capra trăsureĭ de cât ceĭ românĭ, *caiĭ* ceĭ murgĭ, orĭ aceĭ ce plac maĭ puțin croaților, nu vor fi nicĭ odată schimbațĭ în 24 de ore, pentru că eĭ costă banĭ pe proprietarul lor care se va gândi și va aștepta mult până să'ĭ schimbe, pe câtă vreme cel maĭ harnic și moral funcționar inferior nu apucă să afle că un guvern s'a dus și a venit un

altul, orĭ că cutare director saŭ șef de serviciŭ a fost numit în diplomație și altul a avut abnegațiunea de a sacrifica intereselor țăreĭ câte o oră saŭ două pe zi din preciosul sĕŭ timp, scăzênd firește zilele de a doua zi de balurĭ, aceĭea de concediŭ precum și vacanțele, că iată că acest funcționar inferior e anunțat că altul a fost chemat în locu-ĭ, iar el lăsat pe drumurĭ.

Acest mod de a trata pe funcționariĭ ceĭ miciĭ ținea, zic uniĭ, de ierarhia socială. Se poate să fie și așa, dar aceasta nu'l împedică de a fi și *barbar* tot de o dată.

Alt fapt care lovește în dreptul la funcțiune al funcționaruluĭ inferior, este și vĕdita preferință ce se dă *strĕinilor*. Nu numaĭ aceĭ strĕinĭ, carĭ fără știrea Sultanuluĭ saŭ a *Kaiseruluĭ* vin aci și se pretind românĭ, iar după ce ies la pensie să reîntorc să'șĭ mănânce în liniște pensiunea, în imperiul pentru care nicĭ în timpul cât servesc Statuluĭ român, nu'șĭ uită simpatiile, sunt admișĭ în funcțiunĭ; dar și ceĭ-lalțĭ carĭ nicĭ măcar nu îndrăznesc a îmbrăca haina cu care se stravestesc ceĭ dintâĭ. Motivul preferințeĭ ce se dă funcționarilor inferiorĭ strĕinĭ este ușor de ghicit: eĭ sunt maĭ docilĭ, și, prin urmare tulbură maĭ puțin liniștea celor marĭ, căcĭ eĭ aŭ prea puțină comunitate de interese cu țara aceasta.

Maĭ sunt și alte pricinĭ maĭ micĭ, jicnitoare funcționarilor inferiorĭ, cum de exemplu, faptul că uniĭ funcționarĭ, pentru un interes bugetar rĕŭ înțeles, ocupă câte douĕ funcțiunĭ; acela că unele funcțiunĭ sunt prea încărcate, unindu-se într'una singură lucrul ce ar trebui făcut de doĭ funcționarĭ; în fine, rĕutatea unora dintre funcționariĭ superiorĭ dusă până la infamia de a inventa *vinĭ* contra funcționarilor celor micĭ pe cariĭ, din capriciŭ saŭ din interes, voiesc să-ĭ priveze de funcțiune.

Situațiunea funcționaruluĭ inferior român fiind așa dar demnă de plâns și în contrazicere cu pretențiunea că în Statul român domnește dreptatea și că toate instituțiunile luĭ sunt așezate pe baze corĕspunzĕtoare cu ideile de civilizațiune cucerită de veacul nostru, trebue ca funcționarul inferior, acest factor de cea maĭ mare importanță pentru societatea modernă, să se miște și să impue celor cariĭ dispun de soarta lor, ca să ia mĕsurĭ de îndreptare. Calea cea maĭ sigură pentru ca să ajungă la acest rezultat sunt întrunirile ce trebue se facă între dînșiĭ, energice întrunirĭ de protestare și de agitare, iar nu de soiul acelora la care îĭ chiamă comitetul societățeĭ funcționarilor publicĭ, căcĭ așa cum este azĭ compusă această societate, unicul eĭ scop este de a servi de piedestal funcționarilor superiorĭ și câtor-va persoane din elită, ca să'șĭ servească interesele lor personale, precum și de a menține între funcționariĭ ceĭ micĭ spiritul de supunere umilită și de fanatism interesat către guverne.

C. A. Filitis.

Politica externă

Sărăcia și ovreiĭ în Rusia

PETERSBURG, 13 Octombre. — *Novoie Vremia* înregistrează o știre după care guvernul ar avea de gând să oprească ovreilor din toată Rusia de a face comerțul de grâŭ comerțul și fabricarea alcooluluĭ afară de alcoolul pentru export.

Semănăturile din ținuturile care în anul acesta aŭ fost lovite de sărăcie, sunt favorabile; suprafețele semănate nu sunt cu mult maĭ micĭ de cât până acum; în câte-va ținuturĭ lucrările s'aŭ efectuat cu ajutorul împrumuturilor Statuluĭ, s'aŭ luat mĕsurĭ eficace pentru a veni în ajutorul bolnavilor.—Lucrările publice s'aŭ mărit; numaĭ pentru lucrările forestiere Statul a cheltuit până acum 33 milioane ruble. Nu se poate determina încă întreaga țifră a creditului necesar pentru a ajuta pe victimele sărăcieĭ.

BERLIN, 13 Octombre.—Tendința burseĭ este slabă din cauza știreĭ în privința uneĭ prohibițiunĭ a exportuluĭ cartofilor din Rusia.

Nu este vorbă în Rusia și de oprirea exportuluĭ grâuluĭ și a ovĕzuluĭ.

Camera austriacă

In timpul discuțieĭ bugetuluĭ ministeruluĭ de interne, D. Kolovsky a zis că în 1890 epizootia a fost importată din Franța în Belgia, decĭ este inexact de a pretinde că epizootia înaintează de la Est spre Vest. — Franța a declarat un resbel economic întregeĭ lumĭ, acesta este motivul pentru care faptul că ea a defăimat poliția veterinară austriacă poate fi considerat ca o insultă, dar atitudinea Engliterei este neînțeles, pentru că ea nu are nicĭ un scop oprind importul vitelor austro-ungare. Guvernul a respuns că nicĭ o negociare nu s'a făcut încă în această privință cu Englitera; se va reuși fără îndoială a face să dispară epizootia. Un proiect relativ la aceasta se va prezenta îndată ce se vor termina negocierile cu Germania.

Serbia și Austria

VIENA, 12 Octombrie. — *Correspondenz-Bureau* află din sorginte bine informată că Serbia exprimând dorința de a începe negocierile comerciale, guvernul austro-ungar a invitat'o să trimeată delegațiĭ seĭ la Münich; aceia din Austro-Ungaria neputênd actualmente să părăsească acest oraș.—Serbia a consimțit, negocierile vor începe decĭ cât se poate maĭ curînd.

Franța și Spania

SARAGOSA, 12 Octombre. — Câte-va corporațiunĭ aŭ trimes în cele-l'alte provincii circulărĭ carĭ, considerând atitudinea Franciei în chestiunea vinurilor, sfătuesc de a nu maĭ cumpăra produse franceze.

PARIS, 12 Octombre. — O notă oficioasă zice că într'adevĕr guvernul va propune pentru motive de politică interioară și exterioară, taxe maĭ moderate asupra vinurilor dar ar fi contrariŭ regulelor parlamentare de a pune chestiunea așa precum o indică ziarul *Siècle*.

In cursul discuțiuneĭ bugetuluĭ la Cameră D. Rouvier a combătut criticele făcute bugetuluĭ; el a zis că sarcina săvîrșită în materia de finanțe de la 1871 trebue să facă să nască mândria în toate inimile franceze. Discuția generală s'a închis.

O LĂMURIRE

Amicul nostru, D. I. Marinescul, consilier comunal, ne roagă să publicăm următoarele rîndurĭ:

Gazeta *Telegraful Român*, în numĕrul de la 10 Octombrie curent și în urma uneĭ scrisorĭ ce a primit-o de la Râmnicul-Vâlceĭ, îmĭ pune îndatorirea d'a lămuri opiniunea publică.

Următor dar acesteĭ îndatorirĭ, voiŭ expune faptul fără nicĭ un comentariu.

Fostul consiliŭ comunal, în ședința sa de la 14 Maĭ 1890 și în urma raportuluĭ serviciuluĭ technic, prin care intervine a se lua mĕsurĭ pentru retragere pe aliniere a caseĭ D-luĭ D. Naumescu din strada Carol Nr. 56, și care casă are un aspect urât și împedică circulațiunea, consiliul comunal zic, declară de utilitate publică expropierea părțeĭ eșită în stradă și decide ca cestiunea să se trimită Tribunaluluĭ pentru a convoca juriul (a se vedea Monitorul Comunal Nr 25 de la 1 Iulie 1890).

Actul de evaluațiune al ingineruluĭ comuneĭ era în suma de 11.033 leĭ și repartizată ast-fel: 2438 leĭ pentru teren. 6095 pentru clădire și 2500 pentru punere pe aliniere.

Juriul fiind convocat, a acordat 20,000 leĭ drept despăgubire, de și avocatul comuneĭ susținuse că prețul oferit de comună este destul de mare.

Comuna face recurs în Casație contra evaluațiuni juriuluĭ, iar curtea confirmă hotărîrea și condamnă comuna a maĭ plăti și 200 leĭ cheltuelĭ de judecată. Dosarul acesteĭ afacerĭ s'a înaintat de înalta curte la Tribunalul Ilfov cu adresa Nr. 5279 din 24 Iulie 1891 unde se poate vedea.

Actualul consiliŭ comunal în ședința sa de la 30 Aprilie 1891, a votat a se da D-luĭ Naumescu suma de 20200 leĭ conform hotărîrĭ înalteĭ curțĭ, de și comuna oferise de bună voie 14000 leĭ.

Mergerea dar la juriŭ a costat comuna peste 6000 leĭ. (A se vedea *Monitorul comunal* Nr. 23 de la 2 Iunie 1891).

14 Octombre 1891.

Ioan N. Marinescul

INFORMAȚIUNI

SIGMARINGEN, 13 Octombre.— *Regele Românieĭ a plecat aseară la 7 ore la Neuwied și de acolo va merge mâine la Potsdam.*

—✱—

Din cauza neînțelegerilor carĭ domnesc în sînul consiliuluĭ comunal din Focșani, e vorba ca acest consiliŭ să fie disolvat.

—✱—

Lucrările preparatorii pentru construirea linieĭ ferate Curtea-de-Argeș-Câineni, care are o lungime de 60 de kilometre, au fost terminate.

—✱—

Domnul Raffanf, consulul Germaniei la Kiev, a fost numit în aceiași calitate la Galați.

—✱—

Banca Națională va înființa o nouă sucursală de la 1 Ianuariŭ în orașul Constanța.

—✱—

Parchetul din Capitală a primit într'o singură zi, treĭ denunțărĭ de deflorărĭ.

Un esemplu sever de tot ar trebui să se dea cu ast-fel de oamenĭ.

—✱—

Mâine 15 Octombrie se va judeca de Consiliul de resbel al corp. 3 procesul coloneluluĭ Dr. N. Vasilescu, care s'a amânat din causa lipseĭ martoruluĭ Softa.

Consiliul este același de la 30 Sept.

Pentru apărare sunt înscrișĭ d-niĭ Paladi, Voinov, G. Robescu, Orleanu. —Din oficiŭ este numit farmacistul de corp d'armată I. Constantinescu

—✱—

D. Mănciulescu, fost prefect în Teleorman, a fost condamnat de judecătoria de ocol din Turnu-Măgurele la 50 leĭ amendă, pentru că în ziua de 31 Iulie a bătut în stradă pe primul redactor al ziaruluĭ *Jos-Reacțiunea*.

—✱—

România **de sâmbătă anunță că pădurile de pe munțiĭ: Trifoiul, Păltinetu, Vulpea și alțiĭ din Prahova aŭ luat foc de o dată și ard.**

De asemenea s'a aprins din patru părțĭ pădurea de la Slănicul din Bacăŭ. Pădurile dintâiŭ sunt în apropierea trecătoreĭ Bratocea (de asupra Vălenilor de munte); a doua este în fața pasuluĭ Oituzul.

Se afirmă că focurile aceste aŭ fost puse de Ungurĭ în scopurĭ strategice, adică d'a deschide drumurĭ și vederĭ întinse.

Vom cerceta și vom reveni.

—✱—

Am publicat rĕspunsul revizoruluĭ școlar Nicolae Vâlcu.

D-sa sfârșește acest rĕspuns rugându-ne a recomanda D-luĭ ministru al școalelor întîmpinarea sa, precum am făcut cu denunțul D-luĭ Sterie Ionescu.

Vom îndeplini dorința revizoruluĭ școlar Nicolae Vâlcu, îndată ce el ne va orăta motivele pentru care a fost **destituit** *de fostul ministru Maiorescu, căcĭ în rĕspunsul sĕŭ nicĭ nu pomenește de acest nenorocit accident întâmplat în viața sa publică.*

—✱—

Directorul nostru a primit din Roman o scrisoare în care se critică antidinasticismul sĕŭ.

Scrisoarea este iscălită: *un amic din principiŭ, un republican.*

Dacă anonimul dorește un rĕspuns, să-șĭ dea numele pe față, și directorul nostru va rĕspunde.

Autorul scrisoreĭ poate fi sigur că numele sĕŭ nu va fi divulgat.

—✱—

Mâine 15 Octombre ora 12 se va începe în localul Ministeruluĭ domenielor concursul pentru obținerea burseĭ „pentru specialisarea în sc. matematice“.

Concurențiĭ la această bursă sunt D-niĭ Bungețianu, Vasile Constantinescu, Hurmuzescu, Locot. Toroceanu, Păun Drăghicescu.

Comisiunea examinatoare se va compune din profesorĭ universitarĭ.

—✱—

Primim denunțarea că un oare-care Nicolae Mocanu, care locuește în comuna Bușteni introduce caĭ, căruțe, și alte obiecte din Austria, fără însă a plăti vamă, de oare-ce este în înțelegere cu funcționariĭ vamalĭ de la Predeal care îl ocrotesc, de și el a fost prins în maĭ multe rêndurĭ cu contrabandă. Până acum s'aŭ făcut deja două denunțărĭ la ministerul Financelor dar aceste denunțărĭ aŭ rĕmas cocoloșite.

Rugăm pe D. ministru de Finance să numească o anchetă spre a se constata dacă în adevĕr lucrurile staŭ ast-fel.

—✱—

A apărut de sub tipar și se află de vânzare la Tipografia Isac Binder, din strada Brezoianu Nr. 1 **Clotilda** sau **Crimele uneĭ femeĭ** roman de d. Alexandru I. Alexandrescu. Prețul 2 leĭ.

—✱—

La 1 Noembre va apare un noŭ ziar cotidian ilustrat de Jichidi. Numele acestuĭ ziar va fi *„Curierul“* și se va vinde 5 banĭ în capitală și 10 banĭ în districte.

—✱—

Aflăm cu părere de rĕŭ încetarea din viață a fostuluĭ consilier de curte, și fost deputat Teodor T. Silion.

Trimitem frateluĭ și întregeĭ familiĭ expresiunea sentimentelor nóstre de condoleanță.

—✱—

Teatrul Național, Opera. Lunĭ 14 Octombrie se va cânta **Hughenoțiĭ.** *Teatru Român,* Marțĭ 1[illegible] Octombre. **Ana Rov,** și **Nebuniile Amoroase.**

GEORGES DE LYS

Portocalele căpitanuluĭ

Ceea-ce supĕra pe bunul căpitan în rétragere, era că nevasta sa, D-na Bonasson nu'ĭ prea da parale, din ceasul când făcuse prostia ca să'ĭ dea eĭ direcția bugetuluĭ sĕŭ, în fie-care zi era tot maĭ zgârcită.

Altă dată, când lua leafa pe șase lunĭ saŭ pensia pe care i o da decorația ce purta, îl lăsa să ciupească câțĭ-va francĭ pe carĭ îĭ bea la Cercul militar, cu tovarășĭ vechĭ d'aĭ luĭ; acum ea nu tolera nicĭ cea maĭ mică lipsă.

Vezĭ că D-na Bonasson era mumă și August al lor creștea. Ea ciupea din toate ca să strîngă parale pentru fiul sĕŭ și bietuluĭ Bonasson îĭ zicea că este „egoist“ și „tată denaturat“ orĭ când îĭ maĭ cerea câte un supliment la leafa luĭ zilnică, adică ceva peste ceĭ doĕ-zecĭ de banĭ pe carĭ i-ĭ da ea ca să'șĭ cumpere tutun, și încă și p'aceia trebuia să'ĭ ceară fiind-că ea uita câte-odată.

In dimineața aceea Bonasson era vesel tot. Fiul sĕŭ luase premiul la concursul general și pe lângă fericirea legitimă a tatăluĭ se adăoga și plăcerea ce avea bunul pensionar ca să aibă în buzunar un pisoĭ de 5 francĭ.

— Ca să cinstesc cu câte un vermut pe prieteniĭ meĭ ceĭ vechĭ când le voiŭ spune de izbânda luĭ August! zisese el!

Nu era chip să scape cine-va de astfel de argument; de aceea, D-na Bonasson, înduioșată, primise să'ĭ lase cincĭ leĭ

⁂

Căpitanul se ducea spre Cerc, pe dinaintea căruia nu maĭ cuteza să treacă, fiind-că era invitat tot-d'a-una și tot-d'a-una trebuia să refuze, fiind prea mândru ca mereŭ să primească și să nu dea nicĭ odată înapoĭ.

Cotise piața și începuse să zărească terasa Cerculuĭ, când vĕzu că un om îmbrăcat ca vaĭ de el se uita la dânsul.

Omul făcu salutul militar și tăindu-ĭ drumul zise:

— Bună ziua, D-le căpitan.

— Cine eștĭ?... Te cunosc, te-am vĕzut unde-va...

— Da, D-le căpitan, în Marsilia, eram în compania D tale până în ziua când mi s'a întîmplat nenorocirea.

— A! a! da, te cunosc, ticălosule! zis Bonasson. Tu eștĭ Ion Bracieux, pușcaș dintr'a 3-a dintr'al 2-lea, pe care te-am trimis în companiile de disciplină, pentru purtarea ta rea. Pentru tine nu era nicĭ temniță nicĭ celulă; fugeaĭ în fie-care seară.

— Ce voeștĭ, D-le căpitan?...

— Da, da, femeile! asta te-a dus departe, ștrengarule!

— Nu femeile, D-le căpitan, ci, o femee, care mĕ iubea cum o iubeam și eŭ ea m'a așteptat să'mĭ fac termenul și după ce m'am liberat, ne-am cununat.

— Atât maĭ bine!.. aĭ copiĭ? eștĭ fericit acum?

— Vaĭ! nu, dom' căpitan... nevasta, care muncea cât patru, a ajuns infirmă; fiul meŭ, care muncea și el, e în spital; și nicĭ eŭ nu sînt bun la ceva. Câștigam cu greŭ un franc jumĕtate orĭ doĭ pe zi eram hamal la un negustor; el a dat faliment, acasă nu am para chioară și făgăduisem copiluluĭ să'ĭ duc azĭ niște portocale la spital! Poftise bietul băiat! Insă nu mĕ pot duce să'l vĕd, fiind-că sînt cu mâinile goale.

FOIȚA ZIARULUI „ADEVĔRUL“

ELY MONTCLÉRE

(9)

Buchetul Ucigaș

PARTEA I-a

Măritișul Cristinei

Cristina arse scrisoarea asta.

Trebuia să scrie alta.

Trebuia să spue și să nu spue nimic.

Nu era așa ușor lucru.

Zări pe masă câteva invitațiĭ pentru înmormântarea conteseĭ.

Țipă de bucurie.

Luă unu, îl deschise și citi:

„Sînteți rugațĭ a asista la convoiul.
„serviciul funebru înmormîntarea doam-
„neĭ contese Alice de Montalais, născută
„Mornay, decedată în ziua de 17 August
„188 ... în al 45-lea an al vieții.
„Carĭ se vor face Marțĭ 20 August,
„la 11 ore, în biserica din Chalan, pa-
„rohia sa.
„Rugați-vĕ luĭ Dumnezeŭ pentru o-
„dihna sufletuluĭ sĕŭ!
„Din partea....“

— Iată ce'mĭ trebue mie, îșĭ zise Christina, adevĕrat că'mĭ a venit o idee genială.... Aci înăuntru se explică tot. El o să știe ce trebue să facă.

Acum să'ĭ scrim adresa.... Cu mâna stîngă....

„Domnuluĭ Fernand Lagousse
54 strada Taiti bout
„Paris“

A! Parisul, o să mĕ vedețĭ acolo anul viitor, și ceva maĭ jalnică decât orĭ când!

Trebue acum să pun asta la poștă. In zece minute, fără sĕ mĕ grăbesc, pot să ajung acolo.

Cu chipul ĕsta iaŭ aer.

Da, dar dacă mĕ vor întîlni eĭ jos.

O idee!.... Stațĭ dragiĭ meĭ mielușeĭ, am să vĕ închid ciocul.

Engleza luă un plic prost și scrise adresa asta:

„Lady Rochester
„Portland Place, 36 W.
„Londra
„Anglia“

Băgă în plicul acesta o hîrtie albă și pecetlui cu ceară.

Cristina rîse dupe ce făcu treaba asta.

Ișĭ puse repede o pălărie pe cap, o haină pe umerĭ, și ieși din cameră.

Nu uită însă să încue ușa.

Scrisoarea care făcea cunoscută moartea conteseĭ era ascunsă în corset. Pe cealaltă o ținea în mână.

Jos, în capul scăreĭ, mistress Howard zări pe sofragiŭ.

Rîse iar.

Când să coboare treptele din urmă, greși pasul.

Incercând să se ție de rampă, Chistina lăsă din mână plicul pe care sofragiul îl luă de jos și i-l dete.

Insă avusese vreme ca să citească adresa.

— Ce proastă sînt! zise Engleza.

Mĕ duc până la poștă. Mĕ întorc peste doĕzecĭ de minute.

Când ajunse în drum, mistress Howard se înveseli cum se cade.

— Aĭ jucat frasa și încă bine, fata mea! In minutul acesta dobitocul de Iosif spune slugilor că Engleza scrie în țara eĭ ca să capete un loc, findcă el speră că am să fiŭ măturată.

O să vorbim noĭ peste șase lunĭ, moșule.

Christina ajunsese la poștă.

Scoase din sîn scrisoarea adresată luĭ Fermand Lagousse.

O asvîrli în cutie.

Pe cealaltă scrisoare o rupse bucățele și cu tocul spulberă ceara cu care pecetluise plicul.

Se vede dar că nu era proastă femee.

Peste un sfert de ceas, mistres Howard suia scara casteluluĭ.

Se duse în camera eĭ, lepădă rochia neagră de pe dînsa, îmbrăcă un peignoir roz, se așeză pe un scaun și citi până tîrziŭ noaptea!

In vremea asta Tereza adormise lângă Madelena care putuse și ea să adoarmă.

In mijlocul nopțiĭ sări din somn, tremurând.

In visul eĭ zărise iar umbra misterioasă pe care o maĭ vĕzuse pe balcon, în noaptea dinaintea morțiĭ d-neĭ de Montalais.

— Nu cumva trebue să cred în lucrurile de peste fire? se întrebă Tereza cu frica în inimă. Cu toate asta am vĕzut umbra intrând la contesa.... N'am maĭ vĕzut'o eșind... Nu cumva venea moartea?.

Saŭ ce era?

VII

Cu toată pasiunea luĭ pentru Christina Howard, pe contele de Montalais îl costa mult moartea neveste͏ĭ sale.

O iubise foarte mult pe Alice!!

Moartea eĭ tragică îl lovise rĕŭ.

Multă vreme avea să se gîndească la moarta luĭ scumpă care fusese timp de doĕzecĭ și cincĭ de anĭ ângerul căminuluĭ sĕŭ, tovarășa dulce prietina sigură și credincioasă.

Tot trecutul acesta de fericire liniștită se reprezinta ochilor sĕĭ cu o intensitate noă.

Ișĭ aducea aminte cele maĭ micĭ împrejurărĭ din viața lor, din ziua când se cununase cu Alice Mornay.

Cât era de mult de atuncĭ!

Și cu toate acestea par'că era ierĭ!

Euric de Montalais era de 30 de anĭ când întîlnise întîĭ pe Alice.

O iubi numaĭ decât și nu se maĭ gîndi la altceva de cât s'o ia de nevastă.

I se păruse searbădă viața pe care o dusese până atuncĭ.

Pricepu că fericirea nu stă numaĭ în plăcerĭ ușoare, în amorurĭ banale.

Dupe un examen serios, contele recunoscu nu fără plăcere că și dacă cheltuise icĭ și colo multă avere și ceva din inimă, rĕul însă avea leac.

Averea? Era încă foarte mare.

Inima? aproape neatinsă,

In astfel de condițiĭ fiind, se grăbi sĕ ofere feteĭ pe care o alesese și averea sa și inima sa.

Alice Mornay era fiica unuĭ foarte bogat armator din Marsilia.

Rĕmăsese de timpuriŭ orfană.

Familia feteĭ se resuma într'un frate, Petre Mornay, care era căpitan de cavalerie când se mărită Alice.

(Va urma)

Bonasson își tot frământa barbișonul, scmn la dânsul de emoțiune mare. Se uită la Cerc, se uită la fostul soldat, se uită la chelnerul care așeza mesele pe terasă. In vremea asta degetele i se jucaŭ mereŭ cu oca în buzunar.

In sfârșit zise scurt:

— Fiul meŭ mi-a făcut azĭ o bucurie, nu vreaŭ ca al tĕŭ să fie trist; ține, să'ĭ cumperĭ portocale!

Și întoarse repede spatele soldatuluĭ, și luă drumul spre casă.

Ion Bracieux simțise în buzunar mâna căpitanuluĭ; căută și scoase pisoiul de 5 leĭ.

Alergă după pensionar.

Bonasson îșĭ vedea de drum; în sfârșit, când il ajunse, nu voi să asculte nicĭ mulțumirile luĭ și nicĭ o vorbă.

— Lasă-mă în pace, du'te la spital. ticălosule... te așteaptă fiul tĕŭ.

— Dom, căpitan, nu 'țĭ cer de cât un singur lucru: să vĭĭ cu mine.

— Pentru ce?

— Știĭ D-ta, nu se poate ascunde lucrurile. Băiatul meŭ știe că am fost în companiile de disciplină, pentru asta nu mĕ respectă maĭ puțin, însă simț eŭ că el sufere când îșĭ închipue că am fost soldat rĕŭ. D-ta să'ĭ spuĭ că nu eram om rĕŭ când slujiam sub ordinile D-tale.

— Fie! zise ofițerul mișcat.

Cumpĕrară portocalele și intrară în spital.

Bolnavul, vĕzĕnd pe tatăl sĕŭ însoțit de un strein, se uită la dânsul ca și cum l'ar fi întrebat.

Căpitanul zise:

— Dragul meŭ, am întâlnit, în stradă, pe tatăl D-tale; este unul din soldațiĭ ceĭ bunĭ din compania mea; cam avea căldurĭ el câte odată—a plătit scump, nu'ĭ vorba—însă e om cinstit, 'mĭ-a plăcut să 'ĭ străng mâna și să'ĭ străng și fiuluĭ sĕŭ mâna.

— Domnule căpitan!.. murmură Bracieux.

Bolnavuluĭ îĭ scăpărase ochiĭ; deschise brațele și, îmbrăcișând pe tatăl sĕŭ, murmură:

— Sunt vindecat!

***

Bonasson se 'ntoarse târziŭ ca să dejuneze, foarte mișcat de evenimentele acesteĭ; nevastă-sa îĭ impută că bĕuse prea mult.

— Bĕut prea mult!... bĕut prea mult; mormăi el.

Și, indignat de învinuirea ce i se făcea, spuse, ce făcuse cu ceĭ cincĭ leĭ.

D-na Bonasson nu zise nimic, însă a doua zi, când se deșteptă, căpitanul găsi în buzunar alt pisoiŭ de cincĭ leĭ.

— Elodio! Elodio! cum se face că am tot pisoiul pe care l'am dat? zise el.

— Nu e ăla, dragul meŭ, este altul.

— Nu cum-va copilul a maĭ luat vre-un premiŭ?

— Eștĭ prea lacom, Bonasson, însă nu ne sărăcim cu baniĭ pe carĭ i-aĭ cheltuit pe.. portocale.

Sp.

Fapte și întâmplări

Inundațiĭ

PARIS, 12 Octombrie. — Ronul a atins aseară la Beaucaire 6 ½ metri d'asupra etiagiuluĭ; apele scad încet; de asemenea este creștere la Bagnols și la Ceze unde apele aŭ atins 9 jum., ceia ce nu s'a maĭ vĕzut de la 1842.— Satele Comps și Vallabrègues sunt cu desăvîrșire înconjurate de apă, ele primesc din Nîmes, provisiunĭ, carne și pâine.

PARIS, 13 Octombrie, — S'aŭ semnalat inundărĭ în departamentele Pirineilor orientalĭ și Aude; pagubele sunt considerabile. Sunt și câte-va accidente de persoane.

MADRID, 12 Octombrie. — Inundările continuă în provinciile Grenada și Almeria; pagubele sunt considerabile. Maĭ multe sate sunt aproape cu desăvîrșire distruse.

Foc în Elveția

BERNA, 13 Octombrie. — De la 8 ore de dimineață, marele sat Miringen, aproape de Berna, este în flăcărĭ. Gara stațieĭ Bruenig, biroul de poștă și telegraf și aproape întregul sat aŭ ars. Un vênt tare de Sud ațîța focul.

Cronica Sezonuluĭ

Frumoasa recoltă a anuluĭ curent a 'ndemnat pe maĭ toțĭ comercianțiĭ pieței Bucureștilor sĕ facă o călătorie în streinătate pentru a'șĭ complecta diferitele asortimente de mărfurĭ necesare atât pentru eleganță cât și pentru necesarele caseĭ.

Noul proprietar al magazinuluĭ *au bon marché* a întreprins însă pe multĭ în alegerea făcută mărfurilor, ce a început să'ĭ soseacă zilnic de la cele maĭ renumite fabricĭ din Franța.

Vizitatoriĭ pot găsi garniturĭ complecte pentru botez, trusourĭ extra elegante și fine, pălăriĭ de dame și copiĭ, mănușerie franceză, tot felul de confecțiunĭ, corsete, mantelute, etc. etc. Așa că vechea reputațiune a magazinuluĭ, noul proprietar D. I. Rotten caută să o îndoiască și cu drept cuvînt.

ȘTIRĬ TELEGRAFICE

PARIS, 13 Octombre. — D. Monis, republican, a fost ales senator al Girondeĭ.

VASINGTON, 13 Octombre. — După o comunicație oficială, guvernul consideră ca o insultă onoareĭ și drapeluluĭ american faptul că niște marinarĭ aĭ Statelor-Unite aŭ fost atacațĭ la Valparaiso. D. Egan, consulul Americeĭ, va cere maĭ întâĭ satisfacere pe cale pacinică. Dacă această satisfacere nu se va da într'un termen determinat, D. Egan va fi rechemat și orĭ-ce relațiune diplomatică cu Chili va fi întreruptă.

CONSTANTINOPOL, 13 Octombre.— Cercurile cele maĭ bine informate asigură că nimic nu c'a decis încă în privința misiuneĭ care va merge să salute pe Țarul la Livadia din partea Sultanuluĭ. *Times* anunțase că o misiune specială cu care ar fi fost însărcinată Marele Vizir dar este probabil că nimic nu se va schimba din obiceiurile și că Mareșalul Curțeĭ saŭ vre-un alt demnitar al Palatuluĭ se va duce la Livadia.

Ambasada rusească nu cunoaște data când Țarul va merge în Crimea și chiar dacă este decis să meargă.

In ceea ce privește știrea *Gazetei Crucei* după care guvernul engles ar fi avisat Poarta în privința uneĭ visite a uneĭ escadre englese în oare carĭ porturĭ turceștĭ, se asigură că nu este obiceiŭ de a se face o comunicație specială pentru un fapt care se repetă în toțĭ aniĭ.

Ambasada englezească nu cunoaște încă compoziția aceste escadre, ea știe nu maĭ că escadra va fi la 19 Noembrie la Smirna.

BERLIN 13 Octombrie.—Deputațiĭ Auer și Liebknecht, aŭ raportat meetingulu democraților socialiștĭ că congresul din Erfurt a refuzat cuvîntul membrilor opozițieĭ carĭ aŭ provocat scene turburătoare.

Meetingul a aprobat în unanimitate rezoluțiunile congresuluĭ.

Doctorul Severeanu și mediciĭ Eforieĭ

Iată cum D. Dr. Severeanu a protestat contra injuriilor aduse de fostul republican N. Blarenberg și colegul sĕŭ D. Al. Scarlat Ghica, prin pamfletul publicat ca rĕspuns la neajunsurile pe care le-a găsit D. L. Catargiu în inspecțiile făcute la spitale.

Domnule Ministru,

La adresele Domnieĭ voastre prin care atragețĭ atențiunea Eforieĭ asupra neajunsurilor ce le-ațĭ constatat singur pela spitale, Colegiĭ meĭ aŭ crezut de cuviință a vĕ face un rĕspuns.

Dacă așĭ fi avut cunoștință de coprinsul luĭ înainte de a fi tipărit și a vi se trimite, așĭ fi făcut reservele mele asupra multor puncte strecurate în acel rĕspuns.

Astă-zĭ când prin publicitatea luĭ, a devenit de domeniŭ public, și când am putut și eŭ lua cunoștință de coprinsul sĕŭ, ca Efor, declar că împărtășesc cea maĭ mare parte din cele scrise. Iar ca medic al acestor așezăminte de un timp aproape de 30 anĭ, protestez cu toată puterea contra aserțiunilor injurioase, și a acuzărilor infamante aduse corpuluĭ medical, și doresc cu o zi maĭ nainte ca printr'o cercetare minuțioasă, să se dovedească adevĕrata causă a tutulor relelor descoperite în serviciul Eforieĭ, și care după mine, pe nedrept se atribue medicilor.

Bine voițĭ, vĕ rog, Domnule Ministru, a primi încredințarea înalteĭ mele considerațiunĭ.

Efor. Dr. Severeanu

3 Octombrie 1891

ULTIME INFORMAȚIĬ

In privința armonieĭ ce domnește între miniștri, vom da, între altele, următorul fapt ce s'a întâmplat zilele aceste.

Se știe că guvernul a trimes o sumă oare-care ca să vie în ajutor incendiaților de la Hertza.

Dar ajutorul trimis era neînsemnat față cu mizeria pricinuită de incendiŭ.

Lipsea maĭ ales materialul pentru reclădirea caselor arse.

Spre a înlesni locuitorilor cumpărarea acestuĭ material, D. Lascar Catargiu a făcut consiliuluĭ de miniștri un referat prin care se propunea ca să se scutească de vamă lemnele de construcție din Bucovina destinate reclădireĭ caselor distruse prin incendiul de la Hertza.

Consiliul de miniștri, la care asista și D. Vernescu, a admis propunerea.

D. Vernescu însă n'a subscris procesul-verbal.

In urma acesteĭ deciziunĭ, a consiliuluĭ de miniștri, D. Lascar Catargiu a trimis colegului sĕŭ de la finanțe o adresă prin care îĭ cerea să dea ordinile de cuviință autorităților vamale.

Ce rezoluțiune credețĭ că a pus D. Vernescu pe adresa colegului sĕŭ, D. Lascar Catargiu?

El a scris:

Cererea nu se poate îndeplini, ne fiind conformă cu legea.

Cu alte cuvinte, consiliul de miniștriĭ și ministrul de interne aŭ călcat legea.

Cât de duioasă este armonia ministerială!

—✻—

Operațiunile cerealelor în portul Brăila pe ziua de 12 Oct. 1891.

Grâŭ de 52 ¾ libre 12.15, grâŭ de 58¾ libre 14.75; porumb noŭ de 56 libre 8, porumb noŭ de 58 jum. libre 8.65; secară de 49¾ libre 12.40, orz de 42 treĭ sferturĭ libre 7.30, orz de 43 libre 7.30, orz de 41 jum. libre 7.15, orz de 44¼ lb. 7.55; orzoaică de 48 libre 8.70; meiŭ % kilo 9.50.

Cerealele sosite pe apă: Grâŭ 7000 hect. Orz 2500 hect. Pe uscat: Grâŭ 550 hect. Porumb 19000 hect. Orz 2400 hect.

Cerealele în depozit pe apă: Grâŭ 221.750 hect. Secară 440 hect. Porumb 8400 hect. Orz 17.000 hect. Rapiță sĕlbatică 1850 hect. Pe uscat: Grâŭ 292.100 hectol. Secară 6400 hect. Porumb 79.000 hectol. Orz 50.800 hect. Rapiță sĕlbatică 14.000 hect.

—✻—

Aflăm cu părere de rĕŭ că D. Constantin Racovitză, membru la Curtea de conturĭ, a încetat ierĭ seară din viață, la moșia Golescĭ.

Condoleanțele noastre întristateĭ familiĭ.

—✻—

Rugăm cu stăruință pe D-niĭ carĭ scriŭ redacțiuneĭ, fie pentru a denunța vre-un abuz, fie pentru a cere deslușirĭ, ca — în propriul lor interes — să semneze scrisorile D-lor cu adresă precisă, căcĭ altfel nu le vom da curs.

Toate scrisorile anonime vor fi aruncate la coș.

—✻—

La Circul Sidoli, de două serĭ e o înbulzeală cum nu s'a maĭ vĕzut.

Seara multă lume se întoarce ne maĭ găsind bilete la casă.

Pricina este că pantomima *Circul în apă*, saŭ *Parizieniĭ la Ostenda* e ceva ne maĭ vĕzut în Bucureștĭ ca frumusețe și măreție.

D. Cezar Sidoli merită toată lauda pentru osteneala ce'șĭ dă.

—✻—

In urma conflictuluĭ ce a avut cu D. Vernescu, care l'a dat pe ușe afară, D. G. Duca, directorul căilor ferate a...... rĕmas la locul sĕŭ.

—✻—

In noaptea de 20 spre 21 curent, s'a găsit în rîul Suceava, lângă Vereștĭ, un copil de sex femeesc cam de vr'o 3—4 lunĭ. S'a dat de veste parchetuluĭ spre a veni procurorul să ancheteze cazul.

De atuncĭ cadavrul copiluluĭ șade pe malul rîuluĭ învĕluit în buruenĭ și păzit de un paznic, fără ca autoritățile să se fi arătat.

—✻—

Membriĭ societățeĭ politechnice vor face la 5 Noembrie o excursie la Sulina.

—✻—

Intârzierea plățeĭ lefurilor la funcționariĭ publicĭ are urmările cele maĭ rele.

Așa, mulțĭ funcționarĭ îșĭ scomptează lefurile pe la cămătarĭ cu 10%, spre a'șĭ putea plăti chiriile și a face față altor nevoĭ.

Știe oare D. ministru de finanțe lucrul acesta?

Și dacă știe, de ce nu îndreptează rĕul?

—✻—

A apărut de sub tipar, la Craiova primul numĕr din *Revista ilustrată.*

Această revistă este tipărită foarte lucsos și cu ilustrațiĭ foarte bine reușite, așa că poate rivaliza cu multe reviste streine.

Nu ne îndoim că publicul român va face o primire bună acesteĭ lucrărĭ de valoare.

Ca text, conține traducerĭ din mariĭ autorĭ streiĭ. Ar fi de dorit ca să nu se mărginească la reproducțiunĭ; ci să publice și scrierĭ de ale autorilor românĭ bine reputațĭ.

Sperăm că publiul încurajând'o, *Revista ilustrată* îĭ va putea plăti luxul de a avea colaboratorĭ românĭ de talent.

ULTIMA ORA

Aflăm dintr'o sorgintă demnă de toată credința că D. Lascar Catagiu a declarat că nu se va prezenta în fața Parlamentuluĭ cum este compus astă-zĭ. D-sa așteptă întoarcerea Regeluĭ care va aviza.

Bine face D Catargiu, carĭ știe că la oĭ miniștri intră și ies după placul Regeluĭ, maĭ als când El se întoarce de la Berlin.

MERSUL TRENURILOR

Valabil de la 1 Octombrie 1891 st. n.

PORNESC DIN BUCUREȘTI:

Bucureștĭ Iașĭ, direct de persoane. — Pleacă din Bucureștĭ la ora 7 dim., din Ploeștĭ 8,58 dim., din Buzĕŭ 11,11 dim., din Rîmnicul-Sărat 12,11 p. m., din Focșanĭ 1,20 p. m., din Mărășeștĭ 2,10 p. m., din Adjud 3,00 p. m., din Bacăŭ 5,18 p. m., din Roman 7,09 seara, din Pașcanĭ 9 04 s., sosește în Iașĭ 11.20 s. — **Accelerat,** pleacă din Bucureștĭ 9,35 seara, din Ploeștĭ 11,04 noaptea, din Buzĕŭ 12,54 noaptea, din Rîmnicu-Sărat 1,46 dim., din Focșanĭ 2,43 dim., din Mărășeștĭ 3.26 d., din Adjud 4,13 dim., din Bacăŭ 5,57 dim., din Roman, 7,13 dim., din Pașcanĭ 8,40 dim., sosește în Iașĭ la 10,45 dim.

Bucureștĭ-Vasluĭ, Brăila-Galațĭ, direct accelerat. — Pleacă din Bucureștĭ la 7,50 seara, din Ploeștĭ 9,42 seara, din Buzĕŭ 11,41 seara din Rîmnicu-Sărat 12,39 s. din Focșanĭ 1,37 nóptea, din Mărășeștĭ 2,15 noaptea, din Tecucĭ la 2,53 dim., din Bêrlad 4,23 dim., din Crasna la 5,28 dim., sosește în Vasluĭ la 5,52 dim. spre Galațĭ, din Buzĕŭ pleacă la 12 noaptea. din Brăila 2,31 noaptea. din Barboșĭ 3,22 d., sosește în Galațĭ 4 dim.

Bucureștĭ-Vêrciorova, direct accelerat. — Pleacă din Bucureștĭ 7,10 seara, din Titu 8,17 seara, din Piteștĭ 9,38 seara, din Costeștĭ 10,06 seara, Slatina 11 27 seara, din Piatra Olt 11,49 seara, din Craiova 12,52 noaptea, din Filiașĭ 1,40 dim.. din Turnu-Severin 3,40 dim., sosește în Vérciorova 4 02 dim. — **De persoane** pleacă din Bucureștĭ 8,15 dim., din Titu 9,43 dim. din Goleștĭ 11,04 dim., din Piteștĭ 11,37, din Costeștĭ 12,11 p. m., din Slatina 1,46 p. m., din Piatra Olt 2,29 p. m., din Craiova, 4,11 p. m., din Filiașĭ 5,24 p. m., din Turnu-Severin 7,04 seara, sosește în Vêrciorova 8,30 s. — Fulgerul pleacă din Bucureștĭ 4,03 seara, din Titu 5.06 seara, din Piteștĭ 6,22 s. din Slatina 8,07 dim., din Craiova 9,45 seara, din Filiașĭ 10.30 seara, din Turnu-Severin 12 38 noaptea, sosește în Vèrciorova 1,00 noaptea.

Bucureștĭ-Craiova, direct persoane. — Pleacă din Bucureștĭ 2 35 p. m.. din Titu 3.57 seara, din Goleștĭ 5.24 seara, din Piteștĭ 5,50 seara. din Costeștĭ 6.20 seara, din Slatina 8,17 seara, din Piatra 8,50 sosește la Craiova 10,05 s.

Bucureștĭ-Piteștĭ, direct persoane — Pleacă din Bucureștĭ 6,45 d., din Titu 8.21 d., din Goleștĭ 9.44 d., sosește la Piteștĭ 10,44 d.

Bucureștĭ-Galațĭ, direct, persoane. — Pleacă din Bucureștĭ 9,40 d., din Ploeștĭ 11 48 d., din Buzĕŭ 2.55 p. m., din Brăila 5.02 p. m., din Barboșĭ 5,59 p. m., sosește Galațĭ 6,35 seara.

Același tren spre Tecucĭ. — Pleacă din Buzĕŭ 2,05 p. m., din R.-Sărat 3 49 p.m. din Focșanĭ 7,48 seara, din Mărășeștĭ 8.30 seara, sosește Tecucĭ 9,45 seara.

Bucureștĭ-Predeal, direct accelerat — Pleacă din Bucureștĭ 4 40 p. m., din Ploeștĭ 6,30 seara, din Câmpina 7,33 seara, din Sinaia 8,46 seara, sosește Predeal 9,25 seara.

Accelerat. — Pleacă din Bucureștĭ 7,40 d., din Ploeștĭ 9,27 d., din Câmpina 10.26 d., din Sinaia 11,38 p. m., sosește Predeal 12,07 p. m.

De persoane. — Pleacă din Bucureștĭ 8,50 d., din Ploeștĭ 10,48 d., din Câmpina 11,55 d., din Sinaia 1,14 p. m., sosește Predeal 1,56 p. m.

Bucureștĭ-Giurgiŭ, direct (fulger), pleacă din Bucureștĭ 5,35 dim. sosește Smârda 7,10 d. *Persoane* pleacă din Bucureștĭ gara de Nord 8 d. din Filaret 8,30 d., sosește Giurgiŭ 10,18 d. — *De persoane* din Bucureștĭ, gara de Nord 5,25 p. m., din Filaret 5,55, sosește Giurgiŭ 7,48 s.

Bucureștĭ-Călărașĭ, Feteștĭ-Slobozia, pleacă din Bucureștĭ 7,50 dim., sosește Călărașĭ 12,20 p. m. Feteștĭ 11,53 d., Slobozia 12,05 p. m.

SOSESC IN BUCUREȘTI:

Din Iașĭ 7,30 d. și la 9,55 seara.

Din Vasluĭ-Galatz 8,40 d.

Din Predeal 12 10 p. m. 8,50 s. și la 9,30 seara.

Din Galațĭ 8,40 dim. 5,10 s.

Din Vêrciorova 11,40 s. Fulgerul la 10,05 d. acceleratul 8,20 s. persoane.

Din Craiova 1 p. m.

Din Piteștĭ 9,10 seara.

Din Călărașĭ 6,25 s.

Din Giurgiu 8,55 p. m. fulgerul, la 10,45 d. și 7,20 s. persoane.

PROPRIETAR-EDITOR THOMA BASILESCU. TIPOGRAFIA THOMA BASILESCU, BULEVARDUL ELISABETA, 111 BUCURESTI.